בעל שם טוב על התורה — תצוה

ונתת אל חושן המשפט את האורים ואת התומים. יש בזה סוד עמוק ושער גדול ואגלה ואכסה וכו', כי ידוע שבאורים ותומים היו הכ"ב אתוון בדוחק כידוע מאמר חכמינו ז"ל (בגמרא יומא דע"ג ע"ב), ונמצא כשהיו צריכין לשאול דברים שיש בו ב' או ג' אותיות שוין כגון האלך לבבל, האיך היה התשובה בזה, ויש בזה סוד עמוק, ואענה חלקי בזה כי קבלתי בזה מאדוני אבי זקיני זללה"ה כי בכל אות מהכ"ב אתוון יש כל הכ"ב אותיות [היינו על ידי המילואים ומילואים דמילואים וכו'] חוץ מאות מ' [שגם המילוי אינו אלא מ' כזה והכהן המתלבש ברוח הקודש השואל, אחר שציוה השם שיהיו כל הכ"ב אותיות באורים ותומים והיו מאירין האותיות עם מילואין שלהם גם כן, ומזה היה יודע כל מה שצריך, והבן, וזהו אבני שהם ואבני מילואים גם כן [היינו המילואים של האותיות שהאירו גם כן על האבנים] שצריך לאפוד ולחושן וכו':(דגל מחנה אפרים בליקוטים).

סליק פרשת תצוה בס"ד